

Tuu sie niin mieki tuun!

Kirsi-Maria Hiltunen

Tuu sie niin mieki tuun!

Tuu sie niin mieki tuun!

Valokuvat ja runot Kirsi-Maria Hiltunen

Omistettu

mummolleni Maiju Ilona Kupariselle,
jonka sukujuuret eivät ole menetetyssä Karjalassa, mutta joka istutti
Karjalan kaipuun sydämeeni,
sekä
ukolle eli papalleni Johannes Kupariselle,
joka oli kotoisin Karjalan Kannaksen Pyhäjärveltä.

© 2017 Kirsi-Maria Hiltunen

Runot, valokuvat, taitto, kannen ulkoasu: Kirsi-Maria Hiltunen

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 9789515684264

Ensimmäiset runot käsissäsi olevaan runokirjaan – *Mie, sie* sivulla 10 ja *Juuret* sivuilla 12-13 – kirjoitin vuonna 2010 Karjalaseurojen Pohjolan piiri ry:n karjalaisaiheiseen runokilpailuun. Sain runoista hyvää palautetta ja jaetun kolmannen palkinnon.

Kilpailun jälkeen olen kuullut runojani esitettävän eri tilaisuuksissa. Tuntuu erikoiselta ja kutkuttavalta kuulla omia runoja! Sitä miettii, olenko minä tosiaan kirjoittanut nuo?

Positiivisesta palautteesta rohkaistuneena jatkoin Karjala-aiheisten runojen parissa. Tuloksena syntyi tämä kirja.

Valokuvat olen kuvannut viime kuukausien aikana. Valitsin kirjaan kuvia, jotka mielestäni voisivat olla Karjalassa otettuja. En ole vielä päässyt käymään rajan taakse jääneellä sukuni kotiseudulla, mutta Karjala on sekä itselleni, perheelleni että suvulleni tärkeä ja rakas paikka – äidin isovanhempien kotiseutu sekä kaihon ja kaipauksen koti.

Kiitos Sinulle runokirjaani tarttumisesta.
Toivottavasti viihdyt sen parissa.

Kirsi-Maria Hiltunen
19.10.2017 *Siihkajoen Kiekkela*

Jloista eloa,
rajatonta riemua,
äänekästä menoa,
hulvatonta hälinää,
herkkää itkua,
viiltävää voihketta,
totista tulisuutta,
räiskyvää luonnetta,
sielukasta laulua,
tunteikasta tanssia,
leiskuvaa lempeä.

Miten on yhteen heimoon
saatu mahtumaan niin paljon elämää?

ie ja sisko mennä rakastuttiin miehiin,
jotka lie tottuneet hiljaisempaan perhe-eloon.

Ensimmäiset sukuloinnit anoppilassa
järkyttivät rakkaitamme.
Eihän tätä karjalaisjuurista sukulaumaa
hiljaiseksi saa vaikka mikä olisi!
Yhteen ääneen pasmatetaan
niin, että varmasti muiden yli kuuluu.
Porina ja naurun rämäkkä tärisyttävät taloa!

Lapsemme ovat isoäänisiä.
"Sukuusi ovat tulleet",
mieheni päivittelee.

Eivätkö kaikki olekaan näin
eläväistä sakkia?

 ee sie niin mieki meen!
Tuu sie niin mieki tuun!

Niin mummolle aina kuljailtiin.

Myöhemmin ovat kysyneet,
mistä oikein kotoisin olet,
kun miet ja siet välillä lipsahtaa.

Ei sitä mummon istuttamaa Karjalaa
sieltä sydäimestä pois saa
– ja siellä olla saapki!

aipuusta suvun juurille Karjalaan syntyi tämä runokirja.

Runoissa on kaihoa, lämpöä, eloa, toivoa, huumoriakin.
Ne kertovat oman suvun historian tuntemisen tärkeydestä
paitsi omalle elämälle myös laajemmalle ymmärrykselle.
Sielukkaiden runojen ja kauniiden valokuvien takana on
Kirsi-Maria Hiltunen – blogisti, kirjoittaja, valokuvaaja, äiti ja
puoliso. Äitinsä puolelta Kirsi-Marian sukujuuret ovat
Karjalan Kannaksella.

ISBN 9789515684264

